



Er Kvindesagen i Strid med Guds Ord?

Indledningsforedrag (noget udvidet) ved K. K. F.s Aarsmøde i Esbjerg, 6. Juli 1910.

Af Louis Blauenfeldt.

For nogen Tid siden læste jeg i en Avis, at ved Bordet maatte man ikke tale om Kvindesagen, — det skadede Fordejljen.

Maaske er der noget om det.

Hvem ved, om Læsningen af dette Foredrag frembringer en lignende Virkning hos nogle, man har hørt noget saadant før. Det er da mit Haab, at Ondet maa være af gauske forbigaaende Natur, og at det derfor hurtigt hæves igen.

Og meget mere ønsker jeg, at Indholdet, som staar paa disse Linjer, maa bringe Klarhed over Spørgsmaalet, og at troende Mennesker maa bøje sig for Sandheden og give den Æren.

Hvad vil Kvindesagen?

Jeg griber ned i en Bunke af Kvindesagsskrifter, som ligger for mig, og

jeg læser bl. a., at et Foredrag af en af Kvindesagens Forkæmperinder her i Landet slutter med følgende Ord: „Slutter vi os først sammen for at tilkæmpe os en værdigere Stilling i Samfundet, faar vi den sikkert. Mændene byder os ikke den nuværende en Dag længere, end vi selv vil taale den. Derfor er det paa Kvinderne selv, Hovedansvaret vil komme til at hvile, hvis der kommer til at gaa lang Tid, inden vi naar vort store Maal:

Lige Ret for Mand og Kvinde“.¹⁾

Dette vil Kvindesagen, det er en Grundsætning i dens Arbejde: Lige Ret for Mand og Kvinde, det, der kæmpes for, er at hævde dette: Mands og Kvindes Ligestilling.

¹⁾ Om Kvindesagen, Foredrag af Astrid Stampe Feddersen 1907, S. 22.